

עמ"ת 34871/01/14 - מדינת ישראל נגד דוד קובלשטיין (עוצר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

17 ינואר 2014

עמ"ת 34871-01-14 מדינת ישראל נ' קובלשטיין(עוצר)

בפני כב' השופטת חני סלוטקי
העוררת מדינת ישראל
נגד דוד קובלשטיין (עוצר)
המשיב

nocchim:

ב"כ העוררת עו"ד איל זיכרמן

המשיב וב"כ עו"ד חן בן חיים

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בפני עירר המדינה על החלטת בימ"ש השלום באשקלון (כב' השופט א. רום), מיום 16.1.14, על פיה שוחרר המשיב בתנאי מעצר בית מלא בפיקוחם של אחד מארבעה מפקחים ובאישור אלקטронני.
כמו כן, נקבעוUberויות של המפקחים והפקדה בזמן בסך 3000 ל"נ.

בעירר נטען כי טעה בימ"ש קמא בהחלטתו, על שחרור העורר על אף קביעתו כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת הנטען כנגדו, ועל אף העדר המלצה לשחרור של שירות המבחן לנוער.
עוד נטען בעירר כי בימ"ש קמא קבע בעצמו כי החלטות אין מספקות.

כנגד המשיב - צעיר, ליד 1994, הוגש לבימ"ש השלום כתוב אישום אשר ייחס לו עבירה של החזקת סמ' מסווג קווקאי,

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

במשקל 0.94 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית, וכן יוכסה לו עבירה של הכשלת שוטר, בכך שכאשר קרא לו השוטר לעצור זרק המשיב את הסם מידיו.

מלכתחילה נתען כי לא היו בפני בימ"ש קמא די ראיות לכואורה, אך בימ"ש קמא בהחלטתו מיום 8.12.13 קבע כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת המიוחס למשיב בכתב האישום. על קביעה זו לא הוגש ערר ע"י המשיב ועל כן היא בעינה עומדת.

בהחלטה נוספת של בימ"ש קמא מיום 26.12.13 הורה בימ"ש קמא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, על החלטה זו הוגש ע"י המשיב ערר לבימ"ש זה, ובימ"ש זה בהחלטתו מיום 1.1.14 דחה את הערר אך הורה לבימ"ש השלום לקבל תסקיר נוספת המשיב.

כאן המקום לציין כי הן בתסקיר הראשון שהוגש ביחס למשיב והן בתסקיר שהוגש בעקבות החלטת בימ"ש זה, נמנעה שירות המבחן מהמלצתה טיפולית.

בתסקיר האחרון מיום 15.1.14 נאמר כי לאור קשיי של המשיב לשתף פעולה עם שירות המבחן לנוער, התרשם שירות המבחן מקיים סיכון למעורבות חזורת בעבירות בתחום הסמים, ובעירית הפרת הוראה חוקית וכי על רקע התרשם השירות המבחן כי החלופה המוצעת אינה הולמת את רמת הסיכון הנש��ת מהמשיב אין שירות המבחן ממליין על שחרור המשיב ממעצר.

לטענת ב"כ המשיב, לא היה מקום להסיק מסקנה זו, שכן אין למשיב הרשות בתחום הסמים, והרשעתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית היא משנת 2011.

הנימוק שקבע בימ"ש קמא להחלטתו הוא כי משקל הסם שננטפס הוא איננו כה גבוה, והוא אף פי 3 מהכמות הנחשبة לכמויות שאינה לצריכה עצמית, ומכאן נמצא לבחון שימוש בחלאפה.

כמו כן, שקל בימ"ש קמא את העובדה כי המשיב עזר כבר בחודשים ימים, ובשים לב לכך שלא התרשם כי החלופות המוצגות הין בעלות סמכויות מספקת, עיבתה את תנאי השחרור באיזוק אלקטרוני.

נראה כי ערר המדינה בדיון יסודו.

הן שירות המבחן והן בימ"ש השלום התרשמו כי אין בחלאפה המוצעת כדי לאין את המסוכנות העולה מהתביעות המיויחסות למשיב אשר לגבייה נקבע כי קיימות ראיות לכואורה, ואולם העיקר הוא כי שירות המבחן התרשם מהעדיף שיתוף פעולה של המשיב עם שירות המבחן לנוער, בעבר הלא רחוק, הינו ביום 9.7.13, ומהוסר נוכנות של המשיב להשתלב בהליך טיפול שהוא צו ע"י שירות המבחן לנוער בתקדים מתוך האלימות שהוגשו נגדו לבימ"ש לנוער.

אכן, אין למשיב הרשות בתחום הסמים, ולטענתו מעולם לא להשתמש בהם. ואולם, אין חולקין כי המשיב החזיק לכואורה בסיס מסוכן מסוג קוקאין בכמות מסחרית.

לא היו איפוא בפני ביהם"ש קמא נתונים שהוא בהם כדי להצדיק מתן אמון במשיב שיקיים תנאי שחרור בערובה, הגם

שהרשעתו בעבירות הפרת הוראה חוקית היא משנת 2012. זאת לנוכח העובדה שהמשיב נמנע מהשתלבות בהליך טיפולי, וממשיך לכואורה לעבר עבירות.

בהעדך המלצה של שירות המבחן על שחרור המשיב, ונוכח ההתרשות של בימ"ש קמא בעצמו כי העربים שהוצגו בפנוי אינם נחזים כ"חלופות מספקות", לא יהיה מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

אשר על כן, ובקבלי את העرار, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ד, 17/01/2014 במעמד הנוכחים.

חני סלוטקי, שופטת